

[Industri- og samordningsministeren]

Erik Hovmand selvfølgelig godt, at man ikke her fra Folketingets talerstol kan uddele dispensationer uden at have sat sig ind i de konkrete tilfælde, og ydermere er det beskrevet i lovtæksten, hvad meningen er med dispensationsbestemmelsen.

Jeg vil gerne sige med forholdsvis enkle ord, at der er tale om virksomheder, der kan påvise SAS-lignende konkurrencevilkår – altså firmaer og brancher, der agerer i et internationalt rum, hvor man bruger tilgift i et væsentligt omfang som en konkurrenceparameter, der virkelig betyder noget, og derfor ligesom SAS er udsat for denne form for konkurrence. I sådanne tilfælde mener jeg der bør gives en dispensation; men det siger sig selv, at det er umuligt at afklare uden en konkret vurdering, og jeg mener også, der står i dispensationsbestemmelsen, at det afhænger af en konkret vurdering, om disse konkurrencemæssige betingelser er til stede.

Vi ønsker ikke fra regeringens side at stille danske virksomheder dårligere end deres udenlandske konkurrenter; men vi må også huske, at flertallet af Europas lande har forbud mod tilgift. Vi har nogle undtagelser i Sydeuropa og, så vidt jeg husker, i England, men alle de øvrige lande, herunder de nordiske, har lignende forbud, så det er ikke noget, vi selv har fundet på. Men mit budskab er, at vi ikke ønsker, at danske virksomheder, hvor tilgift optræder som en væsentlig del af konkurrenceparameteren, skal stilles ringere end deres udenlandske konkurrenter. Det siger sig selv, og derfor har vi dispensationsbestemmelsen.

Må jeg i øvrigt sige om den lidt ophidsede debat om denne markedsføringslov – det er vel banalt at sige det til de implicerede, men lad det så i hvert fald være sagt til andre – at markedsføringsloven er en balancegang ikke bare mellem erhvervsinteresser og forbrugers hensyn, hvilket er hæderligt nok, men også mellem erhvervsvirksomhedernes indbyrdes konkurrence. Den indeholder et sæt spilleregler, der gør, at visse virksomheder ikke kan føre sig frem på vilkår, som andre ikke har mulighed for, og derved skabe en unfair konkurrencesituation. Der er de to hensyn, der ligger i loven, men man kan jo trække grænserne, hvor man nu synes de skal være.

Jeg vil gerne udtrykke en stille forundring og beklagelse over, at det ikke har været muligt

for Det Konservative Folkeparti og til dels heller ikke for Venstre at slutte op om loven. Der blev fremført nogle betingelser, krav og ønsker fra partierne i forhandlingerne, deriblandt tre overordnede, og det er vel alment kendt, at man normalt ikke får alle ønsker opfyldt i forhandlinger. Fra regeringens side imødekom vi to et halvt af de tre ønsker. Vi fandt frem til en ordning for SAS, og dertil – og det er det halve ønske – kom dispensationsbestemmelsen for virksomheder, der kunne påberåbe sig at være i samme situation som SAS. Så er det rigtigt, at man ikke fik en indrømmelse vedrørende rabatkuponerne, for det kunne regeringen ikke efterkomme.

Det tredje ønske gjaldt Forbrugerombudsmanden, hvor både erhvervslivet og de to borgerlige partier ønskede, at Forbrugerombudsmanden skulle have pligt til at give forhåndsbesked ved henvendelser fra virksomhederne. Forbrugerombudsmanden har yderligere oplyst – og jeg har sendt denne oplysning videre til udvalget – at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid er 27 dage, og derfor følte jeg, at det var unødvendigt at stille krav om en måned, da det er så tæt på den frist, som V og K ønskede. Faktisk overtog regeringen den formulering, som V og K selv benyttede i deres eget lovforslag nr. L 50, da de havde regeringsmagten.

Men det kan jo ikke nytte noget at hidse sig op over det, for sådan er livet, og vi fik altså ikke V og K til at stemme for lovforslaget. Men jeg vil gerne påpege, at udspillet til lovforslaget har været gennem omfattende høringer, og vi har på væsentlige områder imødekommet både erhvervslivets og forbrugernes interesser, men i høj grad også erhvervslivets indvendinger mod lovudkastet. At man alligevel aldrig opnår fuld tilfredshed hos begge parter, hverken forbrugerne eller erhvervslivet, er vel normalt.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Om det sidste skal jeg blot sige til ministeren, at lovforslag nr. L 50 jo også indeholdt en række andre ting, som ministeren ikke nævnte, bl.a. en yderligere liberalisering og forenkling af hele lovsættet, som vi også måtte lede forgæves efter i ministerens udspil. Men derudover har vi fra Venstres side hele tiden sagt, at der er